

Слѣдъ нѣколко години той замина за Италия, гдѣто въ най-голѣма мизерия е слѣдвалъ въ академията по живописъта въ Флоренция. Отъ тоя животъ на лишение той остави Италия съ разстроено здраве, което вече не се поправи.

Послѣднитѣ му дни въ София бѣха помрачени отъ боледуване, отъ непрѣкъсната тревога за лошото положение на страната и борба съ нужди и бѣдствия. Тоя безкористенъ и идеално честенъ дѣятель, занимавалъ най-високи държавни постове, бѣше останалъ сѣтенъ сиромашъ. Той внезапно напустина къмъ края на 1907 год. България и замина за южна Франция съ сѣмейството си. Отъ Милано получи хъ картичка отъ него съ привѣтъ. Слѣдъ нѣколко дена, пристигналъ въ Гренобль, той се помина.

Ив. Вазовъ.

Уменъ селянинъ.

Единъ селянинъ продалъ на единъ търговецъ крава, която давала по 10 килограма млѣко на день.

Слѣдъ нѣколко дена търговецътъ срѣщналъ селянина и му казалъ:

— Слушай, приятелю, кравата не дава по вече отъ 3 килограма млѣко.

— Драги господине, — отговорилъ селянинътъ, — ако ти продадохъ крава, не ти продадохъ и ливада.

Прѣв. Теменушковъ.

